

РЕШЕНИЕ

№ 327

гр. София, 18.05.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АПЕЛАТИВЕН СЪД - СОФИЯ, 6-ТИ ТЪРГОВСКИ, в публично заседание на двадесети април през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Иван Иванов

Членове: Зорница Хайдукова
Валентин Бойкинов

при участието на секретаря Красимира Г. Георгиева
като разгледа докладваното от Зорница Хайдукова Въззивно търговско дело
№ 20221001000199 по описа за 2022 година

Производството е по чл. 258 ГПК - чл. 273 ГПК.

Образувано е въззивна жалба на ищеца С. К. С. срещу решение № 261643 от 30.12.2021г. по т.д. 1683/2020г. по описа на Софийски градски съд, ТО, VI – 12 с-в, с което са отхвърлени предявените от него срещу ответниците „Унистрой север“ ЕООД и „А.С.А.“ ЕООД искове по чл. 95, ал. 1 ЗАПСП за солидарното им осъждане да заплатят на ищеца обезщетение за търпени от него имуществени вреди в размер на сумата 25 000 лв., предявен частичен размер от пълен размер на иска от 100 000 лв., и обезщетение за търпени неимуществени вреди в размер на 5 000 лв., предявен частичен размер от сумата 50 000лв., които вреди са в резултат от нарушение на авторското право на ищеца, извършено чрез преработката на инвестиционен проект без изричното съгласие на проектанта, в част „Архитектура" и за изграждане въз основа на него на произведение на архитектурата - „Смесена сграда с подземен паркинг" („Смесена многофункционална сграда с домови ВиК отклонения"), находяща се в УПИ IV-92, кв. Изгрев, гр. Бургас (прецизиран и преномериран на УПИ VI-398, кв. 2, по плана на ж.к. Изгрев, гр. Бургас), и исковите с правно основание осн. чл. 95б, ал. 1, т. 2 ЗАПСП да бъдат осъдени ответниците да преустановят нарушението на авторските права на ищеца, като спрат да използват преработения инвестиционен проект, в част „Архитектура", както и спирането на изграждането на произведението на архитектурата - „Смесена сграда с подземен паркинг" („Смесена многофункционална сграда с домови ВиК отклонения"), находяща се в УПИ IV-92, кв. Изгрев, гр. Бургас (прецизиран и преномериран на УПИ VI-398, кв. 2, по

плана на ж.к. Изгрев, гр. Бургас), и са присъдени разноски по делото. Жалбоподателят поддържа решението да е неправилно предвид постановяването му при нарушение на материалния закон. Излага от събраните по делото доказателства да се установяват въведените с исковата молба твърдения ищецът да е автор на одобрения архитектурен проект, както и на построената въз основа на проекта сграда. Установява се договорът, по силата на който е възложена изработката на архитектурния проект и осъществяването на авторски надзор, да е развален по причина виновното поведение на ответника. Поддържа в нарушение на авторските му права ответниците да са използвали архитектурния проект като са го възпроизвели чрез построяване на сградата, показват го публично, преработили са проекта и са реализирали проекта чрез построяване на сградата. Излага чл. 12 ЗАПСП да разграничава правата на автора от тези на собственика на сградата и да защитава тези на автора независимо, че собственик на проекта реално е друго лице. Сочи на основание чл. 69 ЗАПСП за всяко последващо използване на обекта да е необходимо съгласието на автора, както и че при липса на такова съгласие се нарушава имущественото право на автора по чл. 18, ал. 1, т. 8 ЗАПСП – относно преработката на произведението, и неимущественото по т. 15, ал. 1, т. 5 ЗАПСП – относно запазване на целостта на произведението. Излага с ответника „Унистрой север“ ЕООД да е сключен договор по смисъла на чл. 42, ал. 2 ЗАПСП, с който му е разрешено използването на архитектурния проект, но ответникът да е излязъл извън разрешените му права по използване на обекта, като е извършил непозволена промяна в проктните разрешения чрез изготвени преработки от втория ответник „А.С.А.“ ЕООД. Сочи по делото да се установява изцяло да са променени първоначално проектираните разрешения относно използвания вид материал за финалните покрития на фасадата на сградата, като по този начин е засегнато цялостното впечатление от визуалното възприятие на сградата. Поддържа законът да не допуска изменение на дадено произведение, без да държи сметка за интензитета на преработката, предвид на което и мотивите на съда в обратен смисъл да са противни на материални закон. Оспорва по същите доводи като необосновани и изводите на съда, че извършените вътрешни преустройства са допустими и не засягали правата на автора на архитектурния проект. Жалбоподателят оспорва като неправилно и даденото от първоинстанционния съд тълкуване на разпоредбата на § 2, т. 9а от ДР на ЗАПСП като поддържа нормата да е ясна и да определя като преработка всякакъв вид промени в произведението. Оспорва като противен на нормата на чл. 162, ал. 2 и ал. 3 ЗУТ извода на първоинстанционния съд, че авторският надзор е дейност, различна от възлагането на изработка на архитектурен проект, като поддържа съобразно законовата дефиниция авторският надзор да се изпълнява от проектанта. Авторски надзор не е упражняван от ищеца по причина на разваляне на договора в тази му част поради неплащане от ответника, което според жалбоподателя сочи на нарушаване на авторските му права. Жалбоподателят оспорва съдебния акт и като необоснован с оглед липсата на изложени мотиви и обсъждане на събрани по делото и относими писмени доказателства, а именно представената заповед, с която се отказва въвеждане на сградата в експлоатация, наложеното наказание на Тихолов за нарушение на авторски права. Поддържа по делото да се установяват всички факти, обуславящи уважаването на исквете му, предвид

на което моли обжалваното решение да бъде отменено и вместо него постановено друго, с което исковете му да бъдат уважени от съда. Моли да му бъдат присъдени разноски по делото и прави възражение за прекомерност на адвокатския хонорар на насрещната страна.

Въззиваемите страни, „Унистрой север“ ЕООД и „А.С.А.“ ЕООД оспорват жалбата като неоснователна. Излагат по делото да се установява, че договорът в частта за авторски надзор не е развален по вина на ответника, а на дружеството „Фор райс“ ЕООД, чийто управител е ищецът и което не е изпълнило задължението си да предаде цялата документация съобразно договора. Сочат спорът да е разрешен с окончателно арбитражно решение в този смисъл като е отхвърлен искът на „Фор райс“ ЕООД за присъждане на възнаграждение по договора. Излагат първоинстанционният съд правилно да е установил фактическата обстановка по делото, включително, че ищецът е автор на архитектурния проект на сградата, която е изцяло изградена, както и че са без всякакво правно значение за спора евентуални нарушения в процеса на строителството на сградата. Оспорват като неоснователни и оплакванията по жалбата на ищеца за необоснованост на съдебния акт като поддържат съдът да е обосновал изводите си със събраните по делото основна и допълнителна СТЕ. Сочат вещото лице да е дало заключение да е спазена авторската концепция, включително и като графични петна, което не се повлиява от смяната на материалите. Поддържат да не е налице нарушение на правата на ищеца на основание чл. 69 ЗАПСП, противно поддържаното в жалбата на ищеца, доколкото нормата предвижда дължимост на обезщетение за всяко последващо използване на архитектурен проект, като нито се твърди нито доказва ответникът да е изградил втора сграда въз основа на същия проект. Излагат нормата на чл. 15, ал. 2 ЗАПСП да сочи и ограничение в правата на автора на произведение на архитектурата да се противопоставя на собственика на последното да го разруши, преустрои и др. Поддържат да е правилно и даденото от първоинстанционния съд тълкуване на нормата на § 2, т. 9а от ДР на ЗАПСП и на нормата на чл. 162, ал. 2 и ал. 3 ЗУТ, а оплакванията в жалбата в обратен смисъл да са голословни. По изложените доводи молят обжалваното решение да бъде потвърдено като правилно. Претендират присъждане на разноски по делото.

Предвид нормата на чл. 269 ГПК въззивната инстанция дължи проверка за валидността на решението, за неговата допустимост, в обжалваната част, а за правилността му единствено на въведените в жалбата основания и при съблюдаване правилното приложение на относимите императивни материалноправни норми.

При изпълнение правомощията си по чл. 269 ГПК настоящият въззивен състав намира обжалваното решение за валидно и допустимо.

Решението е правилно, а поддържаните в жалбата на ищеца доводи неоснователни, по следните мотиви:

Не е налице спор по делото, а и от събраните писмени доказателства се

установява на 19.09.2017г. да е сключен договор между ответника „Унистрой север“ ЕООД и „Фор райс“ ЕООД, по силата на който „Унистрой север“ ЕООД възлага, а „Фор райс“ ЕООД приема да изработи проекти по част архитектурна, конструктивна, електро, ВИК, ОВиК, вертикална планировка, паркоустройство и благоустройство, количествени сметки, специални инсталации, пожарна безопасност, проект за енергийна ефективност, оценка за съответствие на енергийна ефективност и периодичен авторски надзор за обект: „Смесена сграда с подземен паркинг“, УПИ IV 92, кв. Изгрев, гр. Бургас.

Страните спорят каква част от възложените с договора дейности са изпълнени и коя част от тях са качествено изпълнени.

Не спорят в изпълнение на договора на ответника „Унистрой север“ ЕООД да е предаден идеен архитектурен проект, който е одобрен от Община Бургас, въз основа на него да е издадено разрешение за строеж и да е изградена на груб строеж сграда в горепосочения УПИ. Последното и се установява от представените по делото писмени доказателства – протокол от 22.07.2019г. – л. 116, писмо от община Бургас изх.н. 70 -00-5288/19.07.2019г. – л. 127, както и от заключението на вещото лице по СТЕ.

Не е налице спор по делото и че физическото лице, в резултат на чиято дейност е изработен архитектурния проект по договора, да е ищецът С. К. С.. Последното и се установява от събраните по делото писмени доказателства и е потвърдено от заключението по СТЕ, което вещото лице е основало на съхраняваните в Община Бургас одобрени проекти за процесната сграда.

Предвид нормата на чл. 3 ЗАПСП обект на авторско право е всяко произведение на литературата, изкуството и науката, което е резултат на творческа дейност и е изразено, по какъвто и да е начин и в каквато и да е обективна форма. С т. 8 на ал. 1 на същата законова разпоредба като закрилян обект е посочен одобрения архитектурен проект.

С чл. 5 ЗАПСП като автор е посочено физическото лице, в резултат на чиято творческа дейност е създадено произведение, или в случая безспорен автор на одобрения архитектурен проект на процесната сграда е ищецът С. К. С..

Предвид нормата на чл. 12 ЗАПСП авторското право върху произведения на изобразителното изкуство и архитектурата принадлежи на

лицето, което е създало произведението, и в случаите, когато собствеността върху произведението принадлежи на друго лице. Авторското право върху произведението на архитектурата, създадено вследствие реализацията на проекта, принадлежи на лицето, създало архитектурния проект. Или ищецът доказва авторските си права, както върху одобрения архитектурен проект, така и върху изградената вследствие на реализацията на проекта сграда, находяща се в УПИ IV-92, кв. Изгрев, гр. Бургас (прецизиран и преномериран на УПИ VI-398, кв. 2, по плана на ж.к. Изгрев, гр. Бургас).

Спорни по делото са заявените с исковата молба от ищеца оплаквания за нарушение на правата му върху последните два обекта – одобрен архитектурен проект и сграда, изразяващи се в неправомерното използване на обектите на авторски права от ответниците. С исковата молба ищецът е заявил неясни оплаквания досежно вида нарушение и вида използване, реализирано от ответниците, за което съдът му е дал указания по реда на чл. 129 ГПК. С молба от 28.09.2020г. ищецът е уточнил да не оспорва правото на ответника „Унистрой север“ ЕООД като възложител по смисъла на чл. 42, ал. 2 ЗАПСП да ползва обекта, а да твърди ответниците да са излезли от тези очертани в закона права на възложителя като са използвали обектите чрез преработката им – преработили са, както одобрения архитектурен проект, така и са построили сградата в отклонение на проекта. В частност ищецът поддържа да има изменения в проекта и в самата сграда в частта на изпълнение на фасадата на сградата, както и да са предвидени и извършени вътрешни преустройства.

Така очертания от ищеца предмет на делото е и разгледаният от съда с първоинстанционното решение, включително в диспозитива на съдебния акт е отразено, че претендираното нарушение от ищеца е преработка на обекта на авторски права, предвид на което и сочените с жалбата други форми на използване – възпроизвеждане, публично показване и реализиране на архитектурния проект, като стоящи извън предмет на делото, няма да бъдат обсъждани от въззивния съд. Само за пълнота следва да бъде добавено, че от представения по делото договор от 19.09.2017г. се установява процесният архитектурен проект да е създаден при условията на чл. 42, ал. 1 ЗАПСП по поръчка на ответника „Унистрой север“ ЕООД, предвид на което и последното дружество на основание ал. 2 на същата разпоредба и доколкото в договора липсва уговорено нещо различно може да използва произведението

– архитектурния проект, и без разрешението на автора за целта, за която е поръчано, или в случая за изграждането въз основа на последния на сграда, която да е публично изложена в град Бургас. Респективно последното доказано по делото използване на архитектурния проект не е противоправно. Нормата на чл. 68, ал. 2 ЗАПСП и изрично предвижда, че с прехвърляне на правото да се ползва архитектурен проект, се прехвърля и правото на публично показване на проекта, а нормата на чл. 69 ЗАПСП изисква писмено съгласие на автора само при последващо използване на проекта, за каквото няма твърдения от ищеца – не се сочи да е построена въз основа на проекта и втора сграда например. Липсват каквито и да е твърдени факти от ищеца, покриващи дефиницията на възпроизвеждането като форма на използване по ЗАПСП. Произведението - архитектурен проект, е един, една е и построената въз основа на него сграда, предвид на което и поддържаните общи възражения по жалбата в тази насока са необосновани.

Ищецът и не оспорва с договора от 19.09.2017г. да е прехвърлено правото на ползване на архитектурния обект на ответника „Унистрой север“ ЕООД като възложил изработката му по смисъла на чл. 42 ЗАПСП. Същото се признава изрично с молбата – уточнение на исковата молба от 28.09.2020г., а и с исковата молба не се твърди договорът да е развален с обратно действие в тази му част, а само в частта за осъществяване на авторски надзор. Последното дори да се приеме, че е правомерно осъществено от изпълнителя по договора – „Фор райс“ ЕООД, а това не се установява, не може и не влияе на прехвърлените с договора права в полза на „Унистрой север“ ЕООД да ползва архитектурния проект за целта, за която е поръчан – да изгради въз основа на същия сграда. В този смисъл и напълно неотносими са заявените от ищеца и спорни факти дали договорът е правомерно развален в частта за последващ авторски надзор с покана от 25.07.2019г. – л.12-л.13 от делото, както и дали, кой и на какво основание е осъществявал авторски надзор в хода на строителството.

По отношение на относимите и поддържани с исковата молба твърдения за нарушаване на правата на ищеца като автор на архитектурния проект и на построената въз основа на същия сграда, чрез преработката им, съдът съобразява цитираните и от страните разпоредби на чл. 15 ЗАПСП и чл. 18 ЗАПСП.

С нормата на чл. 15, ал. 1, т. 5 ЗАПСП е уредено неимущественото право на автора да иска запазване на целостта на произведението и да се противопоставя на всички промени в него, както и на всяко друго действие, което би могло да наруши законните му интереси и личното му достойнство.

С разпоредбата на чл. 15, ал. 2 ЗАПСП е дадена специална уредба по отношение на правата на автор на произведение на архитектурата, като е посочено, че последният не може да се противопостави на собственика на произведение на архитектурата да го разруши, преустрои, надстрои или пристрои, ако това се извършва в съответствие със законовите разпоредби.

С чл. 18 ЗАПСП са очертани имуществените права на автора, като на последния е признато правото да използва сам произведението и да разрешава на други лица да използват същото – ал. 1. По вече изложените доводи ищецът като автор, изработил проекта по възложение по смисъла на чл. 42 ЗАПСП е предоставил на ответника „Унистрой север“ ЕООД правото да използва архитектурния проект за целта, за която е поръчан.

С нормата на чл. 18, ал. 2 т. 9 ЗАПСП като вид използване е дефинирано реализиране на архитектурния проект чрез построяване.

С чл. 18, ал. 2, т. 8 ЗАПСП е очертана друга форма на използване на обекта на авторски права, а именно преработката му – включително приспособяване и внасянето на всякакъв вид промени в произведението, както и използването на произведението за създаване на ново, производно на него произведение. С ал. 3 на същата законова разпоредба е предвидено, че използване по т. 8 ще е налице, когато дава възможност на произведението да бъде възприето от неограничен брой лица.

С разпоредбата на § 2, т. 9а от ДР на ЗАПСП понятието „преработка на архитектурен проект“ е дефинирано като приспособяването или използването му за създаване на нов проект и внасянето в него на всякакъв вид промени. С т. 9б на същата норма „преработка на произведение на архитектурата“ е дефинирано като неговото пристрояване, надстрояване, преустройство и промяна на предназначението.

При горната относима законова разпоредба съдът приема установените по делото действия на ответниците да не могат да бъдат дефинирани като нарушение на авторските права на ищеца по следните доводи:

От събраните писмени доказателства и заключенията по събраните основна и допълнителна СТЕ се установява сградата да е построена въз основа на одобрения, изготвен от ищеца, архитектурен проект, като в Община Бургас е внесено заявление за предаване и заверяване на екзекутивна документация, отразяващо несъществени отклонения от одобрените проекти и три преобразувания на вътрешно разпределение на апартаменти – писмо изх.н. 26-00-582(1)/30.07.2020г. от Община Бургас. В писмо изх. № Б-1798-00-719/14.09.2020г. от РДНСК – Бургас, са отразени констатации по извършени проверки по повод строителството на процесната сграда и е посочено да са установени на място различия между изпълненото и инвестиционния проект по част архитектура, които са счетени за несъществени, които могат да бъдат отразени в екзекутивната документация, а другите за преустройства на вътрешни помещения са счетени за съществени, които не могат да бъдат приети под формата на промяна в екзекутивната документация.

Със заповед № 2580/30.09.2020г. на главния архитект на Община Бургас е допълнено разрешението за строеж на процесната сграда, състоящо се в промяна на предназначението на два броя офиси в ателиета, преустройство на три двустайни апартамента в два двустайни и обединяване на два двустайни в четиристаен.

Със заповед № СТ - 05-678/08.09.2021г. на началник на ДНСК е отказано издаване на разрешение за ползване на процесната сграда и въвеждането и в експлоатация по причина на констатирани нарушения на законовите изисквания.

Съобразно заключенията на вещото лице по приетите основна и допълнителна СТЕ предвижданията на проекта по част архитектура за обект "Смесена сграда с подземен паркинг" ("Смесена многофункционална сграда с домови ВиК отклонения"), находяща се в УПИ IV-92, кв. Изгрев, гр. Бургас, който е изготвен от арх. С., по отношение на финашното покритие на фасадите е описано в легенда на чертежи "фасади", а именно: "облицовка от бял фиброцимент на плочи /цвят по мостра/ бяла мазилка за комините над покрива; облицовка от бял фиброцимент на плочи в ракурс /цвят по мостра/; декоративна мазилка в сиво /цвят по мостра/; облицовка от фиброцимент на плочи с дървесен фладер /по мостра/; облицовка от сив гранит за цокъл; парапети от стъкло; декоративни алуминиеви ламели в цвят по мостра". В

забележка е записано "Външната дограма и нейната отваряемост е по спецификация". В графичната част по фасадите със съответната сигнатура са обозначени отделните видове материали и е изобразена посоката на ламелите на декоративните решетки, която за част от елементите е вертикална, а другата хоризонтална.

Издадена е заповед №2/09.03.2020г. на арх. Ж. – част от заповедната книга на обекта, представена по делото, с която са променени използваните материали за финашното покритие на фасадите, както следва: облицовката от плочи - бял фиброцимент се заменя с бяла силикон - силикатна мазилка, облицовката от бял фиброцимент на плочи в ракурс се заменя с бяла силикон-силикатна мазилка; облицовката от черен фиброцимент на плочи се заменя с черна силикон - силикатна мазилка; облицовката от фиброцимент на плочи с дървен фладер се заменя с кафява силикон - силикатна мазилка; парапета от стъкло се заменя с метален ажурен парапет; растера на алуминиевите декоративни панели се променя от вертикален на хоризонтален.

От оглед на място вещото лице установява сградата да е изпълнена с метални ажурни парапети, боядисани в черен цвят. Финашното покритие на фасадите е изпълнено със силикатна мазилка в цветове - бяло, черно и кафяво. Алуминиевите декоративни панели са с хоризонтални ламели. Цветът на декоративните решетки е кафяв.

Съобразно заключението на вещото лице извършените промени по фасадите на сградата и в рамките на магазините са коректно отразени в депозираната пред Община Бургас екзекутивна документация.

От огледа на място вещото лице установява, че е започнало преустройство свързано с обединяване на имотите на кота +9.90; +18,60 и +15,70, което не е завършено. Запазени са всички входни врати към общия коридор на самостоятелните обекти по проекта на арх. С.. На кота + 9,90 са премахнати част от стените разделящи ап. 305 от 306 и 306 от 307 - по оси "Е" и "И" и е изградена разделителна стена между ап.305-306 и 306-307, в която към момента има оставен отвор, с което обособяването на новите имоти не е завършено. В имотите са изпълнени вътрешните инсталации, мазилки и шпакловки. На кота +18,60 е започнало преустройството за обединяване на апартаменти 606- 607 и 607-608, като са изпълнени същите строително монтажни работи като на к+9.90. На кота +15,70 е изпълнено обединяването

на двата апартамента 505-506, като е оставен отвор в стената по ос "Е". Вещото лице е дало заключение към момента на огледа преустройствата да не са завършени, като никъде от коридорите по етажите да не си личи, че се извършват преустройства, тъй като са запазени входните врати, както е по проекта на арх. С.. Пояснило е преустройствата на място да се изразяват в изграждане на допълнителни вътрешни леки преградни стенни или изграждане на отвори, като според вещото лице не е засегната конветивната част и няма промяна в конструкцията.

В съдебно заседание вещото лице дава обяснения, че измененията са нормалните такива, които могат да се случат в процеса на строителство, да е спазена авторовата концепция, включително и като графични петна, което не се повлиява от смяната на материала. Заявило е че като експерт може да установи разликата във външния вид от различните използвани материали, само ако и се обърне внимание, иначе общото впечатление от архитектурата на сградата да е спазено.

По вече изложените доводи на съда и на основание чл. 42, ал. 2 ЗАПСП ответникът „Унистрой север“ ЕООД има правото да използва изработения от ищеца С.С. и одобрен архитектурен проект, за целта за която е поръчал изработването му – да построи въз основа на същия сграда - "Смесена многофункционална сграда с домови ВиК отклонения", находяща се в УПИ IV-92, кв. Изгрев, гр. Бургас. Именно последният договорен и позволен от закона начин на използване на проекта се установява по делото като според настоящия състав на съда използването включва, както реализирането на архитектурния проект чрез построяване на сградата, така и всички присъщи и нормални за строителния процес дейности по реализиране на проекта, които не водят до негова съществена промяна, до изменение на авторовото разрешение досежно архитектурата на сградата и авторовата концепция за последната. В този смисъл са и изводите по становищата на компетентните органи – ДНСК и Община Бургас, и по заключението на вещото лице по СТЕ, съобразно които всички изменения в хода на строителството въз основа на архитектурния проект на ищеца, изразяващи се в промяна на използваните за строителството и довършителните работи материали, са нормални за строителния процес такива, не представляват изменение на архитектурния проект и могат да бъдат отразени само в ексекутивната документация, с което ще бъдат спазени и законовите изисквания при строеж. В този смисъл и по

отношение на тези внесени от ответника промени в хода на строителството съдът приема да не е налице нито отклонение от разрешеното използване на проекта, нито пък преработка на последния по смисъла на ЗАПСП. Независимо от това и предвид вече цитираната норма на чл. 15, ал. 2 ЗАПСП авторът на произведение на архитектурата няма право да се противопоставя на собственика на последния обект да го преустрои, разруши и т.н., ако са спазени законовите изисквания за това. Последните са налице по отношение на всички промени в материалите за финално довършване на фасадата на сградата, доколкото за тях е достатъчно да бъдат отразени в ексекутивната документация, предадена на общината, което е сторено съобразно събраните по делото документи.

Съдът приема правата на ищеца да не са нарушени и с действията по заявено искане за изменение в разрешението за строеж и даденото първоначално такова със заповед 2580/30.09.2020г., изразяващо се промяна предназначението на два офиса в ателиета и на обединяване на няколко апартамента, доколкото извършените действия са такива, позволени от закона, предвид на което и на основание чл. 15, ал. 2 ЗАПСП авторът на архитектурния проект е длъжен да ги търпи. Същите и не могат да бъдат квалифицирани по смисъла на ал. 1 на чл. 15 ЗАПСП като такива нарушаващия правото на автора да иска запазване целостта на произведението му, нито пък нарушават неговите законни интереси или пък да нарушават личното му достойнство, доколкото касаят минимални вътрешни преустройства – отвори във вътрешни неносещи стени, изграждане на вътрешни преградни стени и т.н., които не са установими отвън и по никакъв начин не влияят на цялостната авторова концепция за изграждане на сградата.

Отделно от горното и преработката на произведение представлява съобразно нормата на чл. 18, ал. 3, вр. ал. 2, т. 8 ЗАПСП ползване на обекта на авторско право само когато дава възможност произведението да бъде възприето от неограничен брой лица. В случая и според заключението на вещното лице по допълнителната СТЕ извършените СМР на място във връзка с преустройство на апартаментите са такива, които не могат да се установят отвън, тъй като входовете към апартаментите са запазени, както са по архитектурния проект, а преустройствата – отвори в стените и изграждане на преградни стени, могат да се установят само при влизане в помещенията от

ограничения брой лица, които ще имат достъп до последните апартаменти.

По изложените доводи не се установяват поддържаните от ищеца нарушения на правата му на автор на архитектурния проект и на изградената въз основа на него сграда - "Смесена многофункционална сграда с домови ВиК отклонения"), находяща се в УПИ IV-92, кв. Изгрев, гр. Бургас, и предявените иски за обезщетение на вреди от нарушението и за осъждане на ответниците да преустановят нарушението като неоснователни следва да бъдат отхвърлени.

Изводите на двете инстанции съвпадат предвид на което и обжалваното решение следва да бъде потвърдено като правилно на основание чл. 272 ГПК.

При този изход право на разноски имат въззиваемите страни. Доказват всеки от тях разход за платено адвокатско възнаграждение в размер на сумата 1 680 лв. От насрещната страна е заявено възражение за прекомерност на адвокатските възнаграждения, което освен, че е немотивирано е и неоснователно с оглед предмета на делото и фактическата и правната му сложност – субективно и обективно съединени иски по ЗАПСП. Само за пълнота следва да бъде отбелязано, че заплатеният от въззивника адвокатски хонорар е в по-голям размер от този, договорен от насрещните страни.

Мотивиран от горното, Софийски апелативен съд

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА изцяло решение № 261643 от 30.12.2021г. по т.д. 1683/2020г. по описа на Софийски градски съд, ТО, VI – 12 с-в.

ОСЪЖДА С. К. С., ЕГН *****, да заплати на „Унистрой север” ЕООД, ЕИК 204757362, на основание чл. 78, ал. 3 ГПК сумата 1680 лв. – разноски пред САС.

ОСЪЖДА С. К. С., ЕГН *****, да заплати на „А.С.А.” ЕООД, ЕИК 831767473, на основание чл. 78, ал. 3 ГПК сумата 1680 лв. – разноски пред САС.

Решението подлежи на касационно обжалване пред ВКС в едномесечен срок от връчването му на страните при условията на чл. 280 ГПК.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____